

tion. Forslaget var dengang til Behandling i Folkethinget, der foretog en første Behandling, hvorefter det blev henvist til Finantsudvalget. Men efter denne første Behandling var det allerede temmelig klart, at Lovforslaget ikke dengang vilde blive til Noget, man indvendte imod det, at det maatte være temmelig betænkeligt at lade private Selskaber anlægge en Bane ved Siden af Statsbanen — dette blev navnlig fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 4de Kredts (Scharling). Der fremkom iøvrigt ogsaa andre Grunde imod det, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, og siden den Tid har Sagen forsvundet hvilet, som der ikke har været noget Lovforslag fremme derom. Men i Hjør og for Resten og saa tidligere vide vi jo, at Sagen har været meget paa Omtale navnlig i det andet Thing, men den blev ogsaa berørt her i Thinget, saaledes som den ærede sidste Taler har nævnt, og Tanken gik da ud paa at anlægge en Bane fra Klampenborg til Helsingør. Man udtalte sig meget stærkt derfor, navnlig den ærede Ordfører for Finantsudvalget i Folkethinget, ligesom ogsaa da Forslaget om en Udvidelse af den nordjællandske Jernbane første Gang var til Behandling. Baade i Betænkningen og under de mundtlige Forhandlinger udtalte man sig for denne Bane fra Klampenborg til Helsingør, og saa vidt jeg kan skønne, har den høitærede Minister i den Henseende søiet Folkethinget, og som jeg haaber ogsaa dette Thing ved nu at fremkomme med Forslag i denne Retning. Jeg skal ikke fremsætte nogen Indvending mod selve det foreslaaede Anlæg, hvormod jeg har adskillige Indvendinger mod Enkelthederne, men det skal jeg senere komme til. Jeg skal iøvrigt sige den høitærede Indenrigsminister min Paaskønnelse, fordi han saa hurtigt har søiet Folkethinget, der jo særlig og fortrinsvis har været ivrig for dette Anlæg. Naar jeg siger, at han særlig har søiet Folkethinget, skal jeg dog tilføie, at jeg gjerne vil tro, at det maatte særlig er den offentlige Mening og Hovedstadspressen, som har haft Indflydelse paa den høitærede Indenrigsminister; thi saa vidt jeg har lagt Mærke til det, er Hovedstadspressen enig i denne Sag, baade Høire- og Venstre-Pressen, og vi vide jo alle, hvilken Stormagt Pressen er. Jeg tror endogsaa, at man kan sige, at denne Stormagt har Mere at sige end noget af Thingene. Tillige maa jeg tilføie de Mænd, der have været saa heldige at kunne opagtere Sagen saaledes, at de have kunnet have den Indflydelse paa den offentlige Mening, have stemt den saa gunstig, at Indenrigsministeren nu har søiet

sig efter den og er fremkommet med det foreliggende Forslag. — Jeg er ikke af den Mening som den ærede sidste Taler, at vi ere i Færd med at bygge os fattige paa Jernbaner; det forekommer mig, at han lod en Udtalelse falde om, at man sagde noget Saadant; jeg veed ikke, om han gjorde Udtalelsen til sin, men i alt Fald omtalte han en saadan Uttring. Nei, jeg er snarere af den modsatte Anskuelse, at vi ere bleve velstaaende derved. Bygge vi os fattige, er det ved Andet end Jernbaner, men det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa, thi her foreligger jo kun Forslag om en Jernbane. Jeg tør næsten sige, at de fleste Baner, som den høitærede Minister vil foreslaa Forslag om, ville faae min Tilslutning, det skulde da være en ganske mærkelig Bane, der ikke vilde faae det, men derfor kan det jo godt være, at der er Enkeltheder i Forslaget, som jeg ikke er enig i, og som jeg ikke kan gaa ind paa.

Jeg skal ikke negte, at naar jeg ser paa hele dette Jernbaneanlæg, hører det for Resten ikke til dem, som jeg anser for mest paatrængende. Naar man nemlig ser, og det vide vi jo alle, at der paa den ene Side af den foreslaaede Bane flere Gange daglig gaar Dampskibe og paa den anden Side en Statsjernbane, kan man jo ikke tvivle om, at den vil blive en Konkurrent til den nuværende Statsbane, og at der for saavidt kun kan være en meget lille Trang til den. Nu veed jeg meget vel, at Banen i alt Fald ikke alene bygges for at hjælpe paa de lokale Forhold, med Hensyn til de Udstrekkende, det forekommer mig, at den ærede sidste Taler mente, at det væsentlig var af Hensyn til dem, at Banen skulde bygges; var det Tilfældet, vilde jeg trods min Iver for Baneanlæg være noget betænkelig ved at stemme for dette Anlæg, nei den skal jo tilige og i første Række bygges for den gennemgaaende Trafiks Skyld. Men selv denne Grund medtaget kan det jo ikke negtes, at naar vi have en Jernbane fra Helsingør til København, hvor man jo, naar man sprænger Mellemstationerne over, vistnok vil kunne tilbagelægge Bellængen i ringere end en Time; er der ikke nogen særlig presserende Anledning til selv af Hensyn til den gennemgaaende Trafik at anlægge en Kystbane. Jeg maa derfor sige, at de paagjældende Mænd, som have været saa ivrige for Sagen, saavel som Folkethinget have været meget heldige, idet de have faaet den høitærede Indenrigsminister til at fremlægge dette Forslag. Jeg har meget tidt, naar jeg har hørt dette ærede Things Forhandlinger om Jernbanesager, beklaget, at man her er mere ængstelig med at gaa til